

στολίζω

στολίζω, ρ. [*<αρχ. στολίζω*], στολίζω. **1.** ντύνω κάποιον με τα καλύτερα ρούχα, καλλωπίζω κάποιον: «έκανε μαζί της μια βόλτα στην αγορά και την στόλισε με τα καλύτερα κι ακριβότερα ρούχα». (Λαϊκό τραγούδι: *εγώ σε στόλιζα με ρόδα και με κρίνα κι εσύ με γέλαγες γιατί 'σουν θεατρίνα*). **2.** (ειρωνικά) επιπλήττω έντονα κάποιον, βρίζω κάποιον, εκφέρομαι αρνητικά για κάποιον: «επειδή άργησε να 'ρθει το πρωί στη δουλειά του, τον κάλεσε ο διευθυντής στο γραφείο του και τον στόλισε». (Λαϊκό τραγούδι: *κι όταν όλες τις στολίσει, έξυπνα παθα φροντίσει, ώσπου να 'ρθει το βραδάκι η Λενιώ να βγει λαδάκι - η Λενιώ η κουτσομπόλα, που τα ξέρει πάντα όλα*).

- στολίζουν τη νύφη, βλ. λ. νύφη.

- στολίζουν το γαμπρό, βλ. λ. γαμπρός.

- στολίζουν το νεκρό, βλ. λ. [νεκρός](#).

- τον στόλισε από πάνω μέχρι κάτω, τον καθύβρισε: «μόλις τον είδε ο πατέρας του σουρωμένο, τον πήρε μαζί του στο σπίτι και τον στόλισε από πάνω μέχρι κάτω».

- τον στόλισε για τα καλά, βλ. φρ. τον στόλισε από πάνω μέχρι κάτω.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας